

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 K 004876 18 Kž 2
Banja Luka, 17.07.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija dr Veljka Ikanovića, kao predsjednika vijeća, Obrena Bužanina i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sonje Matić, u krivičnom predmetu protiv optuženih E.T., M.M. i A.H., zbog krivičnog djela obljava sa djetetom mlađim od petnaest godina iz člana 172. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 64/17, u daljem tekstu: Krivični zakonik) odlučujući o žalbama branilaca optuženih, izjavljenim protiv rješenja Okružnog suda u Doboju broj 13 0 K 004876 18 Kv 4 od 26.06.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17.07.2018. godine, donio je

R J E Š E N J E

Odbijaju se, kao neosnovane, žalbe branilaca optuženih E.T., M.M. i A.H., izjavljene protiv rješenja Okružnog suda u Doboju broj 13 0 K 004876 18 Kv 4 od 26.06.2018. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem Okružnog suda u Doboju broj 13 0 K 004876 18 Kv 4 od 26.06.2018. godine, utvrđeno je da i dalje stoji razlog za pritvor prema optuženim E.T., M.M. i A.H. koji se nalaze u pritvoru Kazneno popravnog zavoda u Doboju od dana 11.04.2018. godine po osnovu iz člana 197. stav 1. tačka g) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 53/12 i 91/17, u daljem tekstu: ZKP RS), utvrđenim posljednjim rješenjem tog suda broj 13 0 K 004876 18 Kv 2 od 26.04.2018. godine. Istim rješenjem odbijen je prijedlog branioca optuženog M.M. za ukidanje pritvora.

Protiv navedenog rješenja žalbu su blagovremeno izjavili branioci optuženih. Branilac optuženog E.T., advokat B.B. iz D., žalbom ne označava osnove pobijanja rješenja, međutim prema razlozima u obrazloženju proizlazi da se ovom žalbom osporava pravilnost činjenične osnove rješenja na kojoj se zasniva uspostavljeni pritvorski razlog. Prijedlog ove žalbe je da se pobijano rješenje ukine i optuženi pusti na slobodu.

Branilac optuženog M.M., advokat R.S. iz D., žalbu je izjavio zbog povrede Krivičnog zakona, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači na način da se ovom optuženom ukine pritvor i isti odmah pusti na slobodu, uz eventualno izricanje blažih mjera od pritvora ili da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Branilac optuženog A.H., advokat S.J.S. iz D., žalbu je izjavila zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakona, sa prijedlogom da se pobijano rješenje ukine u cjelosti, te da se ovom optuženom odrede mjere zabrane iz člana 187. stav 2. i 5. ZKP RS, koje će važiti do pravosnažnog okončanja predmetnog krivičnog postupka.

Ispitujući pobijano rješenje u dijelu koji se pobija žalbom, te po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 320. u vezi sa članom 338. ZKP RS, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja iz sledećih razloga:

Suprotno navodima žalbi branilaca optuženih M.M. i A.H., ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i izveo pravilan zaključak o postojanju osnovane sumnji da su ovi optuženi i optuženi E.T., zajedno sa I.B. počinili krivično djelo obljudba sa djetetom mlađim od petnaest godina iz člana 172. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika, koje im se optužnicom stavlja na teret, te za takav zaključak dao valjane razloge u obrazloženju (na strani 1. posljednji pasus), pa se žalioeci upućuju na te razloge.

Pravilnost ovog zaključka pobijanog rješenja o postojanju takvog stepena sumnje, substanciranog u osnovanoj sumnji da su optuženi počinili navedeno krivično djelo, nije dovedena u pitanje žalbenim argumentima.

Tako žalba branioca optuženog M.M. tvrdi da radnja izvršenja djela koje se ovom optuženom stavlja na teret ne predstavlja polnu radnju izjednačenu sa obljudbom, međutim suprotno tome radnje koje je kritičnog događaja preduzeo ovaj optuženi, prema činjeničnom opisu djela u dispozitivu optužnice, nesumnjivo manifestuju polnu radnju koja je izjednačena sa obljudbom.

Nadalje, žalba branioca optuženog A.H. se zasniva na tvrdnji da je ovaj optuženi kritičnog događaja bio u stvarnoj i pravnoj zabludi u pogledu zrelosti oštećene, te pri tome razvija tezu da je oštećena svojim izgledom i ponašanjem odavala utisak zrele i punoljetne osobe (što je prema tvrdnji žalbe oštećena i rekla ovom optuženom), te da je oštećena izričito zahtjevala seksualne odnose sa ovim optuženim. Ova žalbena tvrdnja nema uporište u provedenim dokazima i to prvenstveno u iskazima oštećene i svjedoka J.A. iz kojih sasvim pouzdano proizlazi da je optuženi imao tačnu predstavu o starosnoj dobi oštećene. Pristanak maloljetnog lica navedenog uzrasta (mlađeg od petnaest godina) pa čak ni kad je praćen inicijativom u tom pogledu, ne isključuje postojanje predmetnog krivičnog djela, pa je potpuno bez značaja žalbeni prigovor zasnovan na tvrdnji da je optuženi radnju obljudbe izvršio na zahtjev malodobne oštećene.

Neosnovani su i prigovori žalbi branilaca svih optuženih zasnovani na tvrdnji da nije bilo mjesta produženju pritvora protiv optuženih iz pritvorskih razloga predviđenih članom 197. stav 1. tačka g) ZKP RS.

Naime, pobijano rješenje je pravilno utvrdilo da i dalje egzistiraju razlozi za pritvor po navedenom zakonskom osnovu, jer je riječ o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od deset godina i teža kazna, a okolnosti koje prate izvršenja djela, s obzirom na način izvršenja, vrijeme izvršenja i posljedice djela, ovom djelu daju posebnu težinu, pa bi puštanje optuženih na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanju javnog reda. Za takav zaključak pobijano rješenje je dalo valjane i vrlo detaljne i konkretne razloge u obrazloženju (na strani 2. i 3.) koje razloge kao mjerodavno obrazloženje prihvata i ovaj sud u cjelosti.

Nadalje, pobijano rješenje pravilno nalazi da je u konkretnom slučaju pritvor jedina mjera kojom se može obezbijediti uspješno vođenje postupka i preduprijeti remećenje javnog reda, a da se mjerama zabrane takava svrha ne bi mogla postići. Slijedom toga je neosnovano i zalaganje žalbi branilaca optuženih da se pobijano rješenje preinači i umjesto pritvora da se optuženima izreknu mjere zabrane.

Iz navedenih razloga žalbe branilaca optuženih se pokazuju kao neosnovane, pa kako u postupku donošenja pobijanog rješenja nisu počinjene ni povrede Krivičnog zakona na štetu optuženih, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je odlučeno kao u izreci ovog rješenja, tako što su na osnovu člana 337. stav 3. ZKP RS, žalbe odbijene kao neosnovane.

Zapisničar
Sonja Matić

Predsjednik vijeća
Dr Veljko Ikanović

Tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić